

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 15. CZERWCA 1801 ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 4 Czerwca.

Wielkołuckiego muszkietyerów regimentu komendantem, naznaczony Półkownik Brimmer. Greckiego batalionu pieszego zmarły Major Párapura wymazuje się z rang listy. Leibgwardyi Izmailowskiej Stabs Kapitan Bibikov otrzymał rangę Kapitana. Od armii Półkownik Obreskow dla pozyskania zdrowia uwalnia się do wód kurlandzkich. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie swoje Szefom półków: Gluchowskiego kirassyerów Generał Lieutenantowi Brinken, Siewierskiego dragonii Generał Maiorowi Esipow, Elizabetgradzkiego huzarów Generał Maiorowi Sakenowi 3, za raportem Cesarzewicza Wielkiego Xiążęcia KONSTANTYNA za utrzymanie korpusów im poręczonych w doskonałym porządku. — Kupcy pierwszey gildyi: Wiburški Lade, Pskowski Gorozanski, za ochotę przyłożenie się do powszechnego dobra w założeniu szpitala i wielorakich poradach skarbowych otrzymali stopień Kolleskich Asessorów. Bywszy Ekaterynosławskiej izby Skarbowey Konsylarz Ilnatiew otrzymał pensyą dożywotnią półowy gaży. Bywszy w Medycyńskim Collegium Xiążę Urusow uwalnia się od służby z rangą Konsylarza Stanu. Kupiec Ruwe za rozmaite poprawy uczynione jego staraniem w gospodarstwie półwyspy Tauryskiej, na zachęcenie do czynienia nowych został Konsylarzem handlowym. Pozwała się Aktualnemu Stanu Konsylarzowi Palicynowi. Sekund Rotmistrzowi leibgwardyi Rimskey Korsakow, Aktualnemu Taynemu Konsylarzowi Marsrow, Aktualnemu Taynemu Konsylarzowi Engelhardt, Poręcznikowi Piotrowi Soltykow, Guberni Maryi Soltykowej, przysposobić wychowanków swoich, przyjmując ich do familii, imienia, i majątku.

Za najwyższym rozkazem Tayny Konsylarz Troszczyński donosi Kolleskiemu Konsylarzowi Wołkowi podającemu projekt dwóch lotterii skarbowych: ten wynalazek jako szkodliwy, a przy niemiłym zysku skarbowym, niszczący ludzi prywatnych, nie wart jest względu żadnego.

z Wiednia 8. Czerwca.

Biega u nas pogłoska, że gdy Generał Soult rozkazał wojskom Francuzkim w portach Calabrii siadać na okręta i do Egiptu żeglować, żadna z półbrigad nieoświadczyła do tego ochoty. — Graf Cobenzl nie zaniedbał czynić w Paryżu najmocniejsze przełożenia pierwszemu Konsulowi względem Tirolu Włoskim zwanego; nie jednak nie sprawił; podziśnienie wojska Francuzkie zastępują kraj leżący na prawym brzegu Adigi. Cesarz Imc Oficyerom swoim, którzy na granicach kommanderują, ściśle zalecił, ażeby rostopnie czynili nie pozwalając żołnierzowi nie takiego, coby się mogło nazywać krokiem nieprzyjacielnym. — Słychać że Buonaparte widząc niepodobienstwo nadgrozdzenia Wielkiemu Xiążęciu straconey Toskanii, przedsięwziął nowe Państwo dla niego założyć we Włoszech, do czego ma być przeznaczona część RPtey Cisalpińskiej i kraju Rzymskiego — Królowa Imc Dwóch Sycylii choruje; radzą lekarze dla odzyskania zdrowia odmienić powietrze. Hrabia Bellegarde kommanderujący armią we Włoszech bawi w We-

necyi; za przybyciem Komisarza Cesarzkiego nastąpi ostateczne urządzenie Prowincyi dawniey Weneckich. — Półkownik Inzenierów Dedowich, który stawiał w Ulm twierdze przez Francuzkich Oficyerów chwalone, jedzie do Dimaeyi, gdzie zatrudnić się będzie naprawą i przysposobieniem do obrony miasta Zara i kilku innych. — Z Egiptu nic nowego nie mamy; wodzowie Angielscy nic nie donoszą; Francuzkim nie podobna jest to uczynić przez morze okretami nieprzyjacielskimi napelnione. — Wkrótce ma się tu odprawić kapituła na elekcyą Koadiutora W. Mistrza Krzyżackiego.

z Londynu 2. Czerwca.

Zdobyciom naszym końca niema; gdziekolwiek nieprzyjaciel Wielkiej Brytanii zatrzymał osady, jedne po drugich bierzemy; wzrasta tym sposobem potęga narodu Angielskiego; pomazają się z handlem krajowe bogactwa; niezmiernie dochody wyrównywały ogromnym wydatkom tak przecie iż ciężar mało czujemy. Upadły w zachodniej Indyi niedawno wyspy Dunskie i Szwedzkie; wkrótce po nim kolej przeszła na wyspy Batawskie, S. Eustachusza i Saba; Generał Trigge wysłał dywizyą wojsk i floty; ta bez trudności wszystko zagarnęła; złożył broń z obywatelami żołnierzem; każdemu dano kapitulacya, każdemu własność zostawiono; nie będą dziś na zdziwienie narzekać, jak uczynili w r. 1781 przez Admirala Rodney i Generala Vaughan podobici; zakończyła się pomyślnie wyprawa na d. Kwietnia 22. zabralismy nieprzyjacielowi 48 armat, 338 beczek prochów; żołnierzy dostać nie wiadoma. — Maior Kerr z 7 Oficyerami Angielskimi, którzy się dystygnowali r. 1794 w bitwie pod Villers Couchy na kampanii w Pruskiej; otrzymali od Króla Imci pozwolenie do szczenia orderu wojennego Maryi Teressy, który oblatować im raczył Cesarz Imc. — Margrabia Cornwallis bywszy Wice Król Irlandzki z Dublinu powrócił do nas; obeymuje Wielkorządy Królestwa Graf Hardwyck pierwszy na niego walczyć dostojny urząd Generala artylleryi. W Izbie Niższej Parlamentu wiele mówiono o koniecznej potrzebie utrzymania prawa Marsowem zwanego w pomienionym kraju, gdzie rozruchy wewnętrzne, mordy, rozboje, końca nie wzięły dla tej mianowicie przyczyny, że niespokojni, z odmiem do rządu wprowadzonych przez Uog. nieukontentowani mieszkańcy, wygładali od Francuzi posiłków.

Lord Nelson z powiększoną znacznie flotą krąży po morzu Bałtyckiem; nie słychać jaki skutek wezmą negocyacye Lorda S. Helens z Mocarstwami wchodzącymi do zbrojny neutralności; tym czasem upływa 14 niedzielnie z Dni-czykami zawieszenie broni. Nasz Admiral dla zdrowia słabego prosi o dymisyę. — Dickson pilnie uważa obroty nieprzyjacielskie w Batawskich portach, zkad wiadomość pewna mamy, że Admiral de Winter nie jest jeszcze gotów do przedsięwzięcia żegluga; przeciwnie zaś w Brzeskim porcie stoją w zupełney gotowości 17 liniowych okrętów, 12 fregat, 9 korwet, wiele statków przewozowych; do tej eskadry należą 11 okrętów, z fregaty Hiszpańskiej na bezcz 18 liniowych w porcie wnetrzym. Admirala Cornwallis pod Ouessant potęga składa się z 22 okrę-

tów, 4 fregat; Pellew z 5 okrętami Rochefort zamyka, gdzie Francuzi mają równe naszym siły. Wieloraki jest domysł względem nieprzyjacielskich zamiarów; jedni rozumieją że flotta pójdzie do Egiptu; drugich zdaniem do Irlandyi. To pewna że w Cherbourg jest 8 tysięcy lądowego żołnierza, i liczba statków potrzebna do przewozu; wszystkich Emigrantów Irlandzkich tam zprowadzono. — Król Jmć do zdrowia przyszedł; oglądał przed kilku dniami manewry ochotników i wielu regularnych regimentów: zawczora dawał audyencyą Portugalskiemu Posłowi Margrabi de Lima; Generalowi Hutchinson order Szkocki przesać roszkaż. Z Lisbóną i Porto handel nie ustał; ostatnie z tych miast listy jeszcze nie wzmiankują o bliskim wkroczeniu woysk nieprzyjacielskich.

Xiąże d'York całej armii Angielskiej doniosł o walecznym postępowaniu dywizyi dokazujących w Egipcie. Wyznał w Izbie Niższej Minister Addington, że zwycięstwo d. 21 Marca zupełne nie było; lecz wodzowie i żołnierze nasi, atakując d. 13. broniąc się d. 21 tak chwalebne męstwo okazali i stateczność, że ztąd słuszenie zaszczyt spływa niemają na rycerstwo Angielskie; a nieprzyjacieli dotychczas o sobie rozumiejący wiele, upadać na umysle powinni, odebrawszy wiadomość, że niezwalczone we Włoszech półbrigady, nakoniec pod Alexandryą pierzchać musiały. — Hiszpańska z Ferrol eskadra do Cadix zawinęła, gdzie wiele innych okrętów znalazłszy, iak wnosimy, zechce przedsięwziąć żeglugę do Egiptu. — Lord Elgin w Constantinopolu miał odebrać wiadomość, że na morzu czerwonym ukazala się długo oczekiwana flotta, 4 tysiące żołnierza nosząca; 1200 z przygórka dobrej nadziei, 2 tysiące z Bombay, 800 z Ceylanu wzięto; oózkolwiek jest, rząd nasz chcąc zapewnić sobie zwycięstwo; ztąd codziennie Hutchinsonowi posyła woysko nowe. — Na flotcie kupieckiej z Lisbony przywieziono wiele droższych sprzętów, które do naszych i Portugalskich kupców należą. — D. 27 Maia Dundas obchodził uroczyscie pamiątkę narodzenia P. Pitta, zaczynającego rok 43. Xiąże de Portland ma z Ministerjum ustąpić; obecnym urzędem Pelham. — Półkownik Erskine raniony w Egipcie umarł. — Admiral Parker ma zostać Parem Królestwa. Handel do portów Niemieckich dawnym obyczajem kwitnąć poczyną.

Ociec Generała Abercromby, 90 letni starzec, żyje w Szkocyi. Wódz zmarły długo się namyslał, czyli mu przystało wziąć komendę nad woyskiem do Egiptu przeznaczonem; Dundas go namówił do tej posługi. — Generalowi O'Hara komendantowi Gibraltaru wyraźnie zalecono, ażeby do Egiptu wysyłał żołnierza który nie jest koniecznym potrzebnym ku obronie twierdzy. Do Constantinopola skarb przesyła znaczne summy na żołd armii wschodniej, zakupienie u Turków koni i żywności. — O wydarciu Francuzom Guadalupy upadła pogłoska; źródłem oncy były przejęte listy które pisał Rządca wyspy do przyjaciół, w których wyraził, iż mieszkańcom zbywało na żywności. — Do Calais zprowadził nieprzyjacieli 4. tysiące żołnierza; port naprawia pilnie; co w naszych współziomkach powiększyło troskliwość względem następującego do Anglii lądowania; rozumie pospólstwo, że Moreau, Carnot, Berthier, Buonaparte, w Malmaison teraz układają plan przyszłej kampanii. Admiralowi Dickson posłano znaczne posiłki; ażeby w każdym zdarzeniu mógł zniżyć zamysły floty Batawskich. — Hiszpani chcą wpaść do Minorki, zkąd garnizon do Egiptu wyciągnąć. — General Toussaint na wyspie S. Domingo woyska czarne zwinął do 25. tysięcy, nie lękając się żadney napasći; liczył zbrojnych Murzynów 50. tysięcy. — Amerykanie uzbrajać kazali eskadrę z wielu fregat pod komendą Truxtona, który ma zastąpić handel swojego narodu w Indyi zachodniej przeciwko naszym korsarzom.

W jednym z pism publicznych znajdujemy następujące wiadomości o zgałżonem Królestwie Mysore: Hyder Ali Officer z armii panująca-

go w pomienionym kraju, w półowie 18. wieku przylizel zastugą do komendy naywyższej, przywlaszczył berlo, i w 20. letnim przeciagu obfzerne zawoiował dzierzawy. Rozsądny, smiały, odważny rycerz został naystraszniejszy Anglików nieprzyjacielem w Indyi wschodniej, zwycięzył nie raz, pustolzył Prowincye, był pod murami miasta Madras. Zamyslał o dzwignieniu Tronu Tamerlana; śmierć r. 1783. zniłczyła wszystko; iuż go nazywano Indyjskim Fryderykiem. Syn Tippto Saib wzięwszy dziedziczną nienawisć ku Anglikom, nie miał Oycowskich przymiotów, jak jednac przyiaciół, z okoliczności korzystając, projektaniedóyrzale ukrywać. Z roszkazu jego śmierć odniesli Posłowie których do Ludwika 16. wysyłał, za to że Francją chwalili. Często mawiał: wolę żyć dwa dni jak tygrys, aniżeli 200. lat jak owca. Wędrownicy Francuzey r. 1797. w Seringapatnam klub zalezyli; stanęło wolności drzewo w gnieździe despotyzmu; Tippto Saib nazywał się: Obywatel Sułtan. Monarcha zaufawszy Jakobinom swoim, nadzieię miał otrzymania posiłków od Francyi; na ten koniec wysłał Posłów do Isle de France. Nerozsądny krok przebudził Anglików; wtargnienie do Egiptu Generała Buonaparte oczy im otworzyło; Syn Tippto Saiba niespodzi nie oskoczony, traci stolicę, Tron, Państwo, i życie.

Miał kilka milionów nau zonych upadać na kolana przed obnżem jego; w sny wierzył, i wiele ich własną ręką zapisał; codziennie dawał audyencye publiczne; 40. Sekretarzom dyktował odpowiedź na prośby poddaństwa; stoł umiarkowany, teatr piękny. Pozbywszy się tak strasznego nieprzyjaciela Anglioy, nie są jednak bez boiaźni. Nowy Monarcha, i bardzo potężny ukazał się na wschodzie; tego lękaia się osady wschodnie; więc kompania nie lczodną ręką sypie summy niezmiernie między rządzącymi narodami ościeniami, sieie niezgodę, rozumiejąc że ta ią ubespieczy przeciwko Zeman Szachowi. Panuje on w Cachemir i Candahar, ma 200. tysięcy woyska konnego, 200. millionów dochonu; dzierzawy jego rozciągaia się po brzegach rzeki Indus te są kluczem do Indostanu od Perskiej ściany. Alexander, Tamerlan, Kouli-kan przez Candahar tam wtargneli. Zeman powszechnie ulubiony gotuie projekt wielkie; zdaniem niektórych pragnie przywrócić upadłą i rozszarpaną w 18. wieku Mogolów Monarchią. Próżno stara i się Anglioy pobudzić przeciw niemu Persów i inne narody.

z Paryża 2. Czerwca.

Zagraniczne pisma donoszą o stutysięcznym obozie pod stolicą naszą; tu o nim nie slychać. — Officer Konsulowskiej gwardyi Clement, gdy płynął do Egiptu, i iuż bliskim był brzegów, zabrany przez Anglików powrócił do Marseille. Zaprowadzony, pisze do rządu, przed Lorda Keith, odesłany jestem do Oycyzny; żegluga 47. dni trwała; rzecz przykra bydl u tego nieprzyjaciela w niewoli, gdy rozumie że nas pokonał; дума jego nieznośna; nierzetelność nieznośniejsza i obłuda. Niema takiej przykrości którejbym nie doświadczył u Anglików; wszystko mnie wydarli; o wszystko prosić musiałem. Do d. 30. Marca armie Angielska i Francuzka stały na mieyscach wraz po batalii d. 21. zajętych; Menou obóz rozłożył na prawym brzegu kanału Rahmanie. Nieprzyjacieli przy ogromney potędze nie odniósł innych korzyści w Egipcie oprócz zdobycia Abukir; stracił, jak sam wyznaie do 6500. ludu; gotuie się bombardować Alexandryą; Wielki Wezyr nie ruszył z Syryi. 21. Marca Menou przed switanie zewiżąd uderzył na Anglików; ustąpili na każdym mieyscu, lecz Abercromby tak wiele miał żołnierza, że mógł świeże półki na mieysce pobitych stawić. Zdobyliśmy część artylleryi; 5 armat zostało przy nas; zwycięstwo zupełne bydl mogło, gdyby kawalerya w naypotrzebniejszy chwili nie straciła walecznego Wodza, Roise; ta okoliczność Francuzów zmieszala. Miał w boiu nieprzyjaciel 18.400. piechoty, 300. dragonii, tyleż kanonierow. To Clement slyszal od

Anglików; równie jak innych okoliczności bardzo wiele już wiadomych o stracie obustronnej, zdobyciu chorągwi etc.

General Beliard komendantem w Cairze; Kapitan Bafza nam sprzyja. Regimenta Szkockie 42. i 90. w pień wycięto. Z Francuzkiej strony dystyngowali się strzelce Corsykańscy; dzieńśmierć zepędzony z boiowiska nieprzyjaciela, tyleż razy do boju powracał. Przyznał się do 900. zabitych, 1500. ranionych; Generalowie Rampon i Destaing są między ranionymi. Lord Keith ma 7. okrętów liniowych, 6. fregat; Tureckich 6. jest liniowych, między którymi Sel m od 110. armat. Anglicy wiele cierpią z niedostatku dobrey wody, co trwać będzie do końca Czerwca; w ten czas albowiem Nil wzrastać poczyna. — 6. Deputowanych od Piemontskiego narodu prezentowali się Ministrowi Talleyrand Perigord; los ich Ojczyzny dotąd wątpliwy; General en chef Brune ma zjechać do Turynu, i oglądać woyska krajowe. — Twierdza Portoferraio na wyspie Elba broni się uporczywie; Anglicy morzem dostarczają posiłków; spodziewamy się jedn k przymusić do kapitulacyi nieprzyjaciela, już albowiem woyska nasze zastąpiły artylleryą osadziły góry nad miastem wisiące. — Hrabia Liworny był kilkakroć w Malmaison; ogląda pilnie cokolwiek w stolicy tej być może uwagi godnego. W operze Ifigenii gdy zaśpiewano: *Voici notre auguste Reine*; powstały ze wsiad oklaski. Niemniej były, gdy w Tragedyi Oedypa Aktor ten wierz powiedział: *j'ai fait des Rois, et n'ai point voulu l'être*. — D. 14. na obchod pamiatki doroczney zwycięztwa odniesionego pod Marengo, Minister wojenny Berthier da wielki bal Graffowi. O niezgodzie tego Ministra z Generałem Moreau nie tu nie mówią.

Negocjacye względem ustąpienia Xiążęciu Modenskiemu Brigau, dokończone; Cesarz Jmć już do tego wyznaczył Kommissarzów; inne dzierzawy zatrzyma w Szwabii dom Austriacki, póki nie nastąpią w Niemczech umówione odmianny. — Biega pogłoska o powtórnem powrocie do Toulonu Admirala Gantheaume. — Między RPtą i Królem Jmcią Sardyńskim pokój ma być podpisany. — Buonaparte rozkazał, ażeby w 25. i 26. dywizyi militarney 45. tysięcy było żołnierza do marzu zawsze gotowego, póki nie nastąpi ugoda między narodami Europejskimi powzięchną; utrzymuje się pogłoska o rozkazach przez Ministra wojennego wydanych do armii nad Reńskie; ta wkrótce może ruszyć, jesliby tego wyciągała potrzeba przyspieszenia skutków Lunevilskiego traktatu. — Przez Bordeaux ciągnęły niedawno 69. 47. półbrigady, i 29. regiment strzelców konnych zmierzając do Hiszpanii. — Około poprawienia portu Calais 500. ludzi codzień pracuje; toż samo czynić kazal pierwszy Konsul po innych portach nad kanałem. — Zprowadzone niedawno ze Włoch, zabrane w Wenecyi wielkie i piękne obrazy Pawła Weronese, temi dniami na widok publiczny wystawiono w Museum. — Zaden z morderców konstytucyjnego Biskupa w Quimper nie uszedł; wszyscy przed sądem czekają wyroku. — Dokładną mamy wiadomość, że potęga morską Królestwa Portugalskiego w r. 1789. składała się z 30. okrętów od 60. do 80. armat, 7. fregat od 30. do 40, i kilku mniejszych statków; przez lat 12. znacznie powiększoną została.

z Frankfortu 1. Czerwca.

Zasmuca nas niespodziana wiadomość, że Francuzkie woyska które niedawno do kraju swojego powróciły, zamysłają o nowem wkroczeniu do Niemiec; już nawet regimenta niektórych przeszły na brzeg prawy Renu; Deutz, Dusseldorf, Ehrenbreitstein, Caisel już osadzone być mają Republikantskim żołnierzem. Słychać że trzy ogółem będą dywizye; przyczynę zgadnąć trudno; domyślamy się jednak że wstrzymane wykonanie Lunevilskiego traktatu pobudziło Francuzów. Powiadają że pierwszy Konsul Graffowi Cobenzl przekładałemu trudność

uszkodzenia indemnizacyi i sekularyzacyi, miał oświadczyć, że Francya to wszystko uczyni bez żadnego pośrednictwa, kraie na indemnizacyą przeznaczone swoim żołnierzem osadzić kazac. Lini mówią że 60. tysięcy Francuzów idzie do Niemiec północnych, do Bambergi, Wurtzburga. Elektor Moguncki z Aschaffenburga ma wkrótce wyjechać, Margrabia de Gallo dziś tu przybył.

z Strasburga 27. Maia.

W okolicach Paryskich zgromadzić się ma statysieczna armia; niewiadomo na jaki koniec. — Mamy teraz jakąkolwiek pewność o kontrybucyach w gotowiźnie tylko wybranych przez armią Generała Moreau. Na początku przeszłoroczney kampanii zapłaciły Niemieckie cyrkuly 18. millionów; po zerwanem bronii zawieszenia 44. milliony; 25. poszło na żołd dla woyska, 7. na gratyfikacye, 11. na oporządzenie zruynowanych półbrigad.

Od granic Włoskich 20. Maia.

D. 2. Maia odprawiła się uroczysta procesya S. Januariusza; w 22. minutach krew tego Męczenika widocznie stopniała przed obliczem nie zliczonego ludu. Król Jmć Dwóch Sycylii w edykcie rozkazuje poddaństwu jak najszybciej obchodzić się z Francuzami, których Wodzowie Monarchę zapewnił, że do żadnego rozruchu wpływać nie mają, owszem do utrzymania porządku i spokojności całej potęgi użyć. W edykcie drugim Król Jmć zaleca wolność obdarzyć wszystkich więźniów osadzonych lub czekających wyroku za opinie polityczne. Patryoci Neapolitańscy do Rzymu zgromadzeni, ztamtąd wyjeżdżają do Ojczyzny. — Z wyspy Elby nie ma raportów; broni się Portoferraio; Francuzi wiele statków tam posłali z amunicyą, działami, żołnierzem; Neapolitańscy żołnierze stosując się do Florenckiego traktatu dozwolnie część wyspy swojej ustąpili. — General en chef Murat wspaniale przwimował w Ankonie trzech Oyca S. Delegatów; artylleryą z tego miasta do Toskanii wyprowadzić; palisady, amunicye, magazyny przedać kazal. — Marya Felicita ciotka Króla Jmci Sardyńskiego, umarła w Rzymie, mając lat 71.

z Hagi 2. Czerwca.

Armia Batawska 32. statysieczna, w piątej części ma być zmniejszona; regimenta Gotha i Waldeck w służbie zostaną RPtey; Francuzów nad 25. tysięcy nie będzie w Hollandyi; refuzje odeślano już do Ostendy. Wyznaczeni Kommissarze szacują teraz dobra niegdy należące do Xiążąt d' Orange; ten żąda indemnizacyi 8. millionów zlot: Holland. rozumiemy że na 6. przedzić i arefztować kazano Francuzkich pilnie śledzić, którzy przeciwko własnej Ojczyźnie emigrowali; podniosłszy, teraz do niej powracać śmieją. Obraliśmy trzech Kandydatów na zastąpienie Dyrektora urząd zakończyć wkrótce mającego; a ci są: Pymann, Horst, Liebeherr.

z Genui 24. Maia.

Woyska Francuzkie d. 20. z tej stolicy wyszły częścią do wschodniej, częścią do Prowincyi zachodniej; dziś nasz garnizon składa się zupełnie z Liguryjskiego żołnierza. Listy odeokrętów liniowych i kilku fregat niedawno z Ferrol wysłana, do Cadix zawinęła, gdzie znając pod żagle do Egiptu jak wnoszą niektórych 3. tysiące żołnierza lądowego znajduje się na Portugalskiej granicy czekając przybycia woysk Francuzkich; główna w Badajoz kwatery; na utrzymanie potęgi swojej Król Jmć Katolicki nakazał Prowincyom składkę 15. millionów realów.

dł następującą odezwę do narodu. Duchowni, powiada, Szlachta, i wszyscy Portugalczykowie, nie tajno przed wami, że Regent stara się o szczęśliwość wafzą, pokój, porządek, sprawiedliwość. Pośród rewolucyi niszczących Europę, nasz jeden prawie naród został nietknięty. Daliśmy światu przykład rzetelnego dochowania wiary publiczney i traktatów; ratowaliśmy według umowy Hiszpanią dając jej r. 1793. posiłkowe wojsko; od niej więc nam niczego się nie należało obawiać; lecz Hiszpania przeciwnie kończąc z Francuzami wojnę, do której nas poniewolnie wciągnęła, zostawiła Portugalii na placu, dziś sama naszym grozi. Zadała po nas konieczne, abysmy łamał umowę od wieków zawartą z Anglikami; mało na tym, chcą nas upodlić i poniżyć; zamysła Hiszpania wojskiem swoim osadzić porty nasze. Naród który opierał się Rzymianom, podbił obszerne dzierżawy w Indjach Wschodniej i Zachodniej, wskazał pierwszy Europejczykom nieznaną drogę około Afryki, zrzucił w 17. wieku jarzmo Austriackiego Domu, niepodległość swoją utrzymał; taki naród potrafi jeszcze się bronić. Portugalczycy! niech w nas ożyje męstwo przodków naszych; mamy po sobie sprawiedliwość; Bóg mściwy wafzém ramieniem ukarze dumnych nieprzyjaciół którzy ją zdeptali...

z Berne 25. Maja.

Rada prawodawcza zatrudnia się pisaniem nowej konstytucyi; dobra dawniej Cantonów niektórych prywatne będą narodowemi; co wielką jest ulgą dla tych które nic nie miały. Według ostatniego rachunku ta jest dziś ludność kraju Szwajcarskiego.

Canton Berne duży 184. tysięcy.

— Zurich	182.	—
— Lucerne	100.	—
— Uri	18.	—
— Schwitz	31.	—
— Unterwald	21.	—
— Zug	14.	—
— Glarus	53.	—
— Appenzel	174.	—
— Solothurn	48.	—
— Friburg	100.	—
— Bazilea	50.	—
— Schaffhausen	104.	—
— Argau	100.	—
— Vaud	150.	—
— Grisonowie	150.	—

Powiaty Włoskie 174. tysięcy.

Co czyni ogółem million 643. duży tysięcy; nie łącząc kraju Valais, z kąd wnosimy że do nas nie będzie należeć. Posel Glaire powrócił z Paryża; pierwszy Konsul przez usta jego radzi abysmy jak najszybciej rząd postanowili.

Sąd Taxatorsko-Exdywir: w Dobrach Szmietowszczyźnie, w Gubernii Litewskiej, w Powiecie Zawileyskim sytuowanych za Dekretem Sądu Gł. Litt: exystujący; w celu dopełnienia należnej wierzytelności zeszłego JW. Alojzego Sulistrowskiego Pisarza Lit: za ich długi satysfakcyi; gdy tym to Sądu Gł. Litt: Dekretem, do zebrania wszelkich funduszów, ograniczenia majątków pod konkurs idących, i rozwiązania wszelkich pretensyów, obowiązany został: iż to więc powtórnie wszystkich wierzytelności, i pretensorów, obwieszcza: aby w terminie z odkładu teraźniejszego tycho Exdywizorskich Sądów, na dniu 26. Junii 1801. Roku przypadających, z zapisami, i pretensyami swoimi, sami lub przez umocowanych stawali, i tam sprawiedliwości czekali. Również gdy z przepisów Dekretu Sądu Gł. Litt: wszyscy dłużnicy zeszli:

JW. Pisarza Litt: do stawania w tym Sądzie Exdywizor: będąc z obowiązani, do tychczas dla złożenia potrzebnych tłumaczeń nie okazali się; po nakazanej zatem adcytacyi tych to dłużników, których Obligi, i wszelkiego tytułu Skrypta na różne summy są dziś w masie majątku pozostałym Sulistrowskiemu Pisarzowi pozostałego; Stosownie do żądania stron, wszelkich zeszłego JW. Alojzego Sulistrowskiego Pisarza W. Litt: Dłużników Sąd Taxatorsko-Exdywizor: tą Edyktalną cytacyą zawiadania, jako to: JW. WW. JPP. Ignacego Wendorfa Rotmist: Kawaleryi Narodowej, Michała Reytana Pisarza bywaszego Ziem: Nowogr: Michała Radziszewskiego Chorążego Starodubowskiego, Kazimierza Plewakę Stę, Sukcesorów po Janie Millerze, Burmistrzu Wileń: Joachima Możękę Łowczego, Antoniego Marszałka, Józefa Sędziego Łappow, Felixa Koziella, Xawera i Zofii Chomińskich Woiewodów, Benedykta Kaweckiego, Sędziego Ziem: Połockiego, Samuela Korsaka Pułkow: Karola Koziella, Sukcesorów po Macieju Krzywobłockim Sędziu, Potockich Podkom: Korona za przyaresztowaną summę Tadeusza Kościelkowskiego, Janowi i Teresie Kosiakowskiemu, Xiędzu Mikołajowi i Franciszkowi, Sędziemu Jankowskiemu, Józefowi Jeleńskiemu Krayczemu, Franciszkowi Jelskiemu Podkom: Sukcesorom, Konstantego Jelskiego, Horainownie Podkomorzance, Janowi Horainowi Woiewodzie, Dominikowi Roszkiewiczowi, Janowi Grabowskiemu, Michałowi Gielgudowi Małszakowi, Janowi Meynerowi, Xiędzu Wyrzykowskiemu Plebanowi Buywidzkiemu, Stanisławowi Mirskiemu Gener: Józefowi Halkowi, Xawerowi Ziolkowiczowi, Janowi Oskierce, Chor: Zawileysk: Antoniemu Oskierce Komendantowi, Pawłowi Oskierce Sędziemu, Felicjanowi Stockiemu, JO. X. Elżbiecie Radziwiłłowej Kaszt: Wileń: z dokładem Potomstwa, i Opiekunów; tudzież Starozak: Zydom: Meierowi Jerechimowiczowi mieszkańcowi Bystrzycy, Jankielowi Alokimowiczowi i dalszym Zydom Swira, Abyscie pomienieni dopiero Ichmość przed tym Sądem Exdywizor: dla usprawiedliwienia się, po mającej nastąpić w dniu 26. Junii Roku idącego reasumpcyi, także sami, lub przez umocowanych stawali, i na skrypta w masie majątku zeszli: JW. Sulistrowskiego znajdujące się odpowiadali, w przypadku zaś niestanności, że Sąd Exdywizorski wyrok ostateczny wyda, i że ten z mocy Dekretu Sądu Gł. Litt: z nakazów zwierzchności, wezmie swoją Exekucyą; wszystkich wypisanymi wyżej obiektami interesowanych zapewnia Ru 1801. Maja 21. w Wilnie.

Za zaleceniem Rządu Litt: podaje się do wiadomości, iż JP. Wincenty Nowicki przedał Folwark Poistrze w Pcie Upidzkim położony W. Józefowi Wawrzeckiemu Brygadyerowi W. B. P. — Ktoby więc do tegoż JP. Nowickiego azatym do przedanego Folwarku tego miał słuzne pretensye, aby się zgłosił i złożył dowody W. Wawrzeckiemu w majątności Kurkanach w Pcie Upidzkim najdalej w terminie dnia 1. 7br Roku teraźniejszego; gdyż później formować do majątku tego pretensyi prawa mieć nie będzie.